

یک آلبوم موسیقی با طعم «توت فرنگی»

سرویس : فرهنگی و هنری - تجسمی و موسیقی

«توت فرنگی» به عنوان آلبوم سیزدهم آنسامبل «سل» منتشر شد.

به گزارش خبرنگار بخش موسیقی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، بهمن مه آبادی (سولیسیت ویولن)، پوریا کشاورز (ویولن)، ارغوان صباحی (ویولا) و پرنشید شکوهی (پیانو) برای «توت فرنگی» هنرنمایی کرده و این اثر را در قالب موسیقی کلاسیک به بازار موسیقی عرضه کرده اند.

در این اثر، قطعاتی از یوهان برامز (رقص مجار)، ادوارد پولدینی (رقص عروسک)، فرانتس شوپرت (آندانته کن موتو از پیانو تریو اپوس 100)، گابریل فوره (پاوان اپوس 50)، بنهون (آندانته از کوپینتت اپوس 16)، گابریل ماری (سن کانتین) و... نواخته شده است.

بهمن مه آبادی در یادداشتی برای این اثر نوشته است: «تولد «توت فرنگی» سیزدهمین آلبوم آنسامبل سل، شادی را تداعی می کند. موسیقی در ترنم خود، انسان را به شادی فرا می خواند و او را و می دارد تا جنبشی تازه را در خود متولد کند و یکبار دیگر برای تلاشی نو، سر از پا نشناسد.»

او در ادامه این یادداشت آورده است: «امید، زیبایی را جلوه گر می سازد و زیبایی، شیفتگی نهانی بشر را در دستیابی بدان چه باید عینیت می بخشد و این البته پیغام سل است: امیدوار، شاداب، مصمم، عاشق و شیفته با گام های استوار پیش به سوی آرمانی شهر اندیشه های نیک.»

مه آبادی همچنین نوشته است: «بذر اندرون آدمی، گویی با شادی و امید شکوفان می شود و لذت غریب تنهایی، در پیله سخت و شفاف، جاویدان به رشد خود ادامه می دهد. باران، توتستان دلریا را با آواز کبریایی خود به همراه عطر بوته های کوچک با برگ های درشت و ساقه های باریک خزنده از ریشه های پر قدرت پاک، با رقص عروسک های پولدینی همراه می کند و هنرمند جوشش درونش را به سکون مبدل می سازد تا در اصوات، تصویر روح گداخته خود را به نمایش بگذارد؛ خلاقیت، موهبتی آسمانی است و هنرمند، اسطوره رنج بی بدیل نگاه، ادراک و تولد. هر نغمه در پالایش از دهلیزهای تو اندر تو می گذرد و آنگاه سد زمان را پشت سر می گذرد تا در ملکوت هم شنیده شود. زیبایی بی رحم است و نهایت مغرور، و تو دل رحمی اگر چه مغرور. درک زیبایی به عمری ممارست نیازمند است به روزها و هفته های ریاضت، که به ماه ها و سالیان بی شمار می انجامد و آنگاه تو دیگر هیچ نیستی جز خادمی برای او و این، تازه زمانی است که در می یابی تنها راز شایسته بیان، هنوز ناگفته مانده است. هر کردار، تو را به سوی گفتاری تازه رهنمون می شود؛ اما تو همچنان ناگفته می مانی.»

این هنرمند همچنین می نویسد: «رمز و راز هنر در بیان نهفته است و بیان، فرهیختگی را طلب می کند. لاجرم موسیقی در بالاترین قله این کهکشانش قرار می گیرد و شیفتگی، آن را همچون توت فرنگی، رنگ سرخ شادمانه زندگی می زند. ما در هنر، بودن خود را معنا می کنیم و بی ادعا، بر سر خوان رنگین آن به تماشا می نشینیم. سختی ها را به جان می خریم و با تمام توان از ابتذال می گریزیم. لذت را نه در بی فکری که در اندیشه پی

مي‌گرديم و با تمام وجود برآنيم تا به مدد معجزه هنر، گرداب زندگي را پلي بزيم تا از آن به سلامت بگذريم. تاريخي درون را با فضيلت و عشق به روشني مبدل سازيم و از شادابي توت فرنگي‌ها در اين آغازين تولد سيزدهمين الهام بگيريم تا گوش‌هاي خود را در ميهماني آواهاي تاريخي موسيقي، با جان‌هاي شيفته پيوند زنيم و راه به سوي قله‌هاي مرتفع بريم تا به درك معرفت نزديك شويم. اين دفتر مملو از مهر و نگاه توست به همراه نغمه‌هاي هستي، دل به ما بسپار و گوش فرا دار.»

انتهای پیام